

zezwoleń, a nie tylko z kosztami ich wydawania.

(¹) JORF nr 0056, s. 4321.
 (²) Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) w dniu 22 września 2011 r. — Jonathan Rodrigues Esteves przeciwko Seguros Allianz Portugal SA

(Sprawa C-486/11)

(2011/C 355/16)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação de Guimarães

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jonathan Rodrigues Esteves.

Strona pozwana: Seguros Allianz Portugal SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1a trzeciej dyrektywy 90/323/EWG (¹) wprowadzony przez art. 4 piątej dyrektywy 2005/14/WE (²) w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym (takim jak art. 505 i 570 Código Civil), zgodnie z którymi obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za ruch pojazdów samochodowych nie obejmuje odpowiedzialności za szkody na osobie i szkody materialne spowodowane przez rowerzystę w wypadku drogowym, w którym uczestniczyli samochód i rower, pomimo iż wypadek został spowodowany wyłącznie przez zachowanie rowerzysty?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, to znaczy, jeżeli owo wyłączenie odpowiedzialności byłoby sprzeczne z prawem wspólnotowym, to czy wykładnia ww. dyrektyw wspólnotowych jest sprzeczna przepisami krajowymi, które ograniczają lub obniżają owo odszkodowanie z uwzględnieniem winy rowerzysty, z jednej strony, oraz ryzyko związane z pojazdem, z drugiej strony, w przyczynieniu się do zaistnienia wypadku?

(¹) Dz.U. L 129, s. 33.
 (²) Dz.U. L 149, s. 14.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 lipca 2011 r. w sprawie T-190/06 Total i Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 września 2011 r. przez Total i Elf Aquitaine

(Sprawa C-495/11 P)

(2011/C 355/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Total SA i Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i A. Noël-Baron, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

Tytułem żądania głównego:

- uchylenie, na podstawie art. 263 TFUE, wyroku Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. w sprawie T-190/06 Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- co za tym idzie, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. o) i p), art. 2 lit. i), art. 3 i 4 decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r.;

tytułem żądania ewentualnego:

- uchylenie, na podstawie art. 261 TFUE, grzywien nałożonych tytułem odpowiedzialności solidarnej na Elf Aquitaine i Total na podstawie art. 2 lit. i) ww. decyzji Komisji;

tytułem żądania w dalszej kolejności ewentualnego:

- zmianę, na podstawie art. 261 TFUE, kwot grzywien nałożonych tytułem odpowiedzialności solidarnej na Elf Aquitaine i Total w art. 2 lit. i) ww. decyzji Komisji;

w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów, w tym także tych poniesionych przez Elf Aquitaine i Total w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Elf Aquitaine i Total opierają swe odwołanie na pięciu zarzutach głównych, jednym zarzutem podniesionym tytułem ewentualnym i jednym zarzutem podniesionym tytułem w dalszej kolejności ewentualnym.

W pierwszym zarzucie odwołania podnoszą one naruszenie przez Sąd art. 5 TUE ze względu na to, że względu na to, że sąd ten miał potwierdzić ważność zasady automatycznego przyjmowania odpowiedzialności spółek dominujących, zastosowanej w niniejszym przypadku przez Komisję, co uzasadnione zostało pojęciem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 101 TFUE. Takie stanowisko jest zdaniem wnoszącej odwołanie niezgodne z zasadami przypisania kompetencji i subsydiarności (część pierwsza zarzutu) i proporcjonalności (część druga zarzutu).

W drugim zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd dokonał oczywiście błędnej wykładni prawa krajowego oraz pojęcia przedsiębiorstwa ze względu na to, iż sąd ten miał w szczególności przypisać niewłaściwą moc prawną zasadzie niezależności osoby prawnej.

W swym trzecim zarzucie wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd z własnej inicjatywy zrezygnował z wyciągnięcia wniosków z karnego charakteru sankcji nakładanych w ramach prawa konkurencji oraz z nowych obowiązków wynikających z Karty Praw Podstawowych UE. Jej zdaniem Sąd miał zastosować w błędny i noszący znamiona nadużycia sposób wynikające z prawa Unii pojęcie przedsiębiorstwa wbrew domniemaniu niezależności, które stanowi podstawę krajowego prawa spółek, oraz nie uwzględniając karnego charakteru sankcji nakładanych w ramach prawa konkurencji. Wnoszące odwołanie twierdzą ponadto, że Sąd powinien był z urzędu podnieść zarzut niezgodności z prawem aktualnego systemu postępowania administracyjnego przed Komisją.

W swym czwartym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą naruszenie prawa do obrony mające wynikać z błędnej wykładni zasad słuszności i równości broni. Sąd miał bowiem jej zdaniem uwzględnić skargę Komisji domagając się przedstawienia niemożliwego dowodu, a także miał popełnić błąd ze względu na to, iż rozstrzygnął, że niezależność spółki zależnej należy oceniać w sposób ogólny na podstawie jej związków kapitałowych ze spółką dominującą, podczas gdy zdaniem Elf Aquitaine SA i Total należałoby ją oceniać na podstawie zachowania na danym rynku.

W swym piątym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo w zakresie dotyczącym ciężącego na Komisji obowiązku uzasadnienia (część pierwsza). Ponadto wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi, że ten zastąpił uzasadnienie przez Komisję swym własnym uzasadnieniem (część druga).

W swym szóstym zarzucie wnoszące odwołanie żądają tytułem ewentualnym uchylenia nałożonych na nie grzywien.

W zarzucie siódmym, podniesionym tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, wnoszące odwołanie żądają zmiany kwot nałożonych na nie grzywien.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawie T-42/07 The Dow Chemical Company i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 września 2011 r. przez The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH

(Sprawa C-499/11 P)

(2011/C 355/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (przedstawiciele: D. Schroeder, Rechtsanwalt, T. Kuhn, Rechtsanwalt, T. Graf, Advocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- The Dow Chemical Company wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-42/07 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 w zakresie, w jakim dotyczy ona tej spółki;
- The Dow Chemical Company wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COM/F/38.638 w zakresie, w jakim dotyczy ona tej spółki;
- Wszystkie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-42/07 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie znacznego obniżenia nałożonych na te spółki grzywien;
- Wszystkie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o znaczne obniżenie nałożonych na nie grzywien;
- Wszystkie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o:
  - obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz pozostałymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w związku z niniejszą sprawą; oraz
  - podjęcie wszelkich innych środków, jakie Trybunał uzna za stosowne.